

сазоряваніе започнаха нападеніе-то. Юначество-то и постоянство-то бяха равни и отъ двѣ-тѣ страни. Френци-тѣ са браняха и Пруси-тѣ нападнаха съ безкрайна жестокость, всяка барикада трябаше да ся вземе съ оржжіе-то въ ржка; всяка кѫща требаше да ся разбие съ брадви и да ся превземе съ байонетъ. Тази борба, гърди съ гърди, трая цялъ день, и най-послѣ множество-то на Пруси-тѣ, кои-то направиха страшни жертви, отблъсна Френци-тѣ.

Извѣстіе-то за този бой причини въ Европа възхищениe за таково юначество и жалостъ за дѣто тѣзи два образовани народи ся колаха сътаквазъ яростъ. Само Париски-тѣ барабонти бяха на друго мненіе: за тяхъ юначество, родолюбіе бяха думи невразумителни. Една идея сама възбудиша тяхно-то възхищениe: подѣленіе-то помежду имъ на чужди-шѣ имоти. Още проляна-та отъ тѣхни-тѣ братя кръвь за честь-та на Франца небѣше истината, още ранени-тѣ не бяха ся пребрали, още избити-тѣ небяха ся погребали кога-то тѣзи барабонти ся опитаха, за втори пътъ, да подигнатъ въ Парисъ междуособна война. Тѣ обиколиха Управителнія домъ, уловиха нѣколко отъ министри-тѣ и превъзгласиха свое-то предателско и гнуснаво правительство. Сички-тѣ жители на града скочиха противъ тѣзи зверове и слѣдъ едно малко сраженіе распрѣснаха ги и избавиха уловени-тѣ министри. Благоразуміе-то на жители-тѣ отърва и този пътъ Франца отъ срамъ пропастъ.

На 27 Ноемвр. Ген. Трошу и Дюкро излязоха съ 70,000 войска, преминаха рѣка-та Марнъ и нападнаха на Вюртемберски-тѣ и Саксонски-тѣ войски, привзеха имъ табій-тѣ и ги испѣдиха отъвѣнъ села-та. Скоро престигна обаче други непріятелски войски и Френци-тѣ, слѣдъ едно джлго постоянноство, ся принудиха да ся оттѣглатъ.

Кога-то, чрезъ паданіе-то на Страсбургъ, Мецъ и двадесетъ други разни крепости, сили-тѣ на Нѣмци-тѣ ся уголѣмяваха, Френци-тѣ ослабваха постепенно. Храна-та ся намали, дѣрва-та и кюмюря неостанаха, болници-тѣ ся напълниха съ ранени, епидемически болести ся появиха, постоянноство-то на граждани-тѣ обаче не ся намаливаше. На 27 Декем. Пруси-тѣ започнаха да бомбардиратъ Монтъ-Аронъ, една отъ външни-тѣ крепости, и тѣхна-та артилерія бѣше толкозъ по гория отъ Френска-та щото въ 24 часа